

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 158 - Các dấu hiệu chỉ về ngày tận thế.

Phần thứ 5 - Những tiên tri giả sẽ nổi lên và đổ dành nhiều người.

Ma-thi-ơ 24:1-14: Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ đổ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ đổ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ đẩy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và đổ dành lắm kẻ. Lại vì có tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Trong bài học hôm nay, chúng ta cùng nhau suy gẫm Lời Chúa chép trong câu 11: “Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và đổ dành lắm kẻ.”

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹¹And many^{G4183} false^{G5578} prophets^{G5578} shall rise^{G1453}, and shall deceive^{G4105} many^{G4183}.

Trước hết chúng ta cần phải định nghĩa và hiểu rõ ý nghĩa của chữ tiên tri, *chức vụ tiên tri* và lời tiên tri được chép trong Kinh-Thánh, có giá trị như thế nào ở trước mặt Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với sự cứu rỗi nhân loại và tại sao người ta lại dám giả mạo chức vụ tiên tri để lừa dối nhiều người.

Lần đầu tiên chức danh tiên tri được Đức Giê-hô-va tỏ ra và được chép trong Kinh-Thánh, đó là Đức Giê-hô-va nói về Áp-ra-ham.

Sáng thế ký 20:1-18: Áp-ra-ham từ đó đi đến miền Nam, kiều ngụ tại Ghê-ra, ở về giữa khoảng Ca-đe và Su-rơ. Áp-ra-ham nói về Sa-ra, vợ mình rằng: Nó là em gái tôi. A-bi-mê-léc, vua Ghê-ra sai người bắt Sa-ra. Nhưng trong cơn chiêm bao ban đêm, Đức Chúa Trời hiện đến cùng vua A-bi-mê-léc mà phán rằng: Này, người sẽ chết bởi cố người đàn bà mà người đã bắt đến; vì nàng có chồng rồi. Vả, vua A-bi-mê-léc chưa đến gần người đó, nên thưa rằng: Lạy Chúa, Chúa há sẽ hủy diệt cả một dân công bình chẳng? Người đó há chẳng nói với tôi rằng: ấy là em gái tôi chẳng? và chính người nữ há chẳng nói rằng: ấy là anh tôi sao? Tôi làm sự này bởi lòng ngay thẳng và tay thanh khiết của tôi. Trong cơn chiêm bao, Đức Chúa Trời phán nữa rằng: Ta cũng biết người vì lòng ngay thẳng mà làm điều đó; bởi cố ấy, ta mới ngăn trở người phạm tội cùng ta, và không cho động đến người đó. Bấy giờ, hãy giao đàn bà đó lại cho chồng nó, vì chồng nó là một đấng tiên tri, sẽ cầu nguyện cho người, thì người mới được sống. Còn như không giao lại, thì phải biết rằng người và hết thảy ai thuộc về người quả hẳn sẽ chết. Vua A-bi-mê-léc dậy sớm, đòi các tôi tớ mình đến, thuật lại hết mọi lời, thì họ lấy làm kinh ngạc. Rồi, A-bi-mê-léc đòi Áp-ra-ham mà nói rằng: Người đã làm gì cho ta vậy? Ta có làm điều chi mất lòng chẳng mà người làm cho ta và cả nước phải bị một việc phạm tội lớn dường này? Đối cùng ta, người đã làm những việc không nên làm đó. Vua A-bi-mê-léc lại nói cùng Áp-ra-ham rằng: Người có ý gì mà làm như vậy? Áp-ra-ham đáp: Tôi tự nghĩ rằng: Trong xứ này thật không có ai kính sợ Đức Chúa Trời, thì họ sẽ vì cố vợ tôi mà giết tôi chẳng. Nhưng nó cũng thật là em gái tôi, em một cha khác mẹ; và tôi cưới nó làm vợ. Khi Đức Chúa Trời làm cho tôi lưu lạc xa nhà cha, thì tôi có nói với nàng rằng: Này là ơn của người sẽ làm cho ta: Hễ chỗ nào chúng ta sẽ đi đến, hãy nói về ta: Ấy là anh tôi. Đoạn, vua A-bi-mê-léc đem chiên và bò, tôi trai cùng tớ gái cho Áp-ra-ham, và trả Sa-ra vợ người lại, mà phán rằng: Này, xứ ta sẵn dành cho người; người thích đâu thì ở đó. Rồi vua phán cùng Sa-ra rằng: Đây, ta ban cho anh người một ngàn miếng bạc; số tiền đó dùng cho người như một bức màn che trước mắt về mọi việc đã xảy ra cùng người; và mọi người đều sẽ cho người là công bình. Áp-ra-ham cầu xin Đức Chúa Trời,

thì Ngài chữa bệnh cho vua A-bi-mê-léc, vợ cùng các con đòi người; vậy, họ đều có con. Vả, lúc trước, vì vụ Sa-ra, vợ Áp-ra-ham, nên Đức Giê-hô-va làm cho cả nhà vua A-bi-mê-léc đều son sẻ.

Chữ **tiên tri** được chép trong câu 7 trên, đó là chữ נָבִיא - nabiyy, số 5030 ra từ chữ נָבָא - naba, số 5012 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *người phát ngôn, nhà tiên tri, người nói lời tiên tri dưới sự tác động của thần linh thánh khiết để báo trước những sự sẽ xảy ra;*

Khi Áp-ra-ham cầu nguyện cho vua A-bi-mê-léc và cả nhà của vua thì tự Áp-ra-ham không biết mình là một tiên tri, vì Đức Giê-hô-va chưa hề tỏ cho người biết mình có khả năng này, nhưng Đức Giê-hô-va đã quyết định ban khả năng này cho Áp-ra-ham, hầu cho Áp-ra-ham sẽ là người phát ngôn cho Đức Giê-hô-va để dạy Đạo của Ngài cho con cháu và nội nhà mình.

Sáng thế ký 18:1-19: Đức Giê-hô-va hiện ra cùng Áp-ra-ham nơi lùm cây dễ bộp của Mam-rê, đang khi ngồi nơi cửa trại lúc trời nắng ban ngày. Áp-ra-ham nhướng mắt lên, thấy ba người đứng trước mặt. Vừa khi thấy, bèn bắt từ cửa trại chạy đến trước mặt ba người đó, sắp mình xuống đất, và thưa rằng: Lạy Chúa, nếu tôi được ơn trước mặt Chúa, xin hãy ghé lại nhà kẻ tôi tớ Chúa, đừng bỏ đi luôn. Xin các đấng hãy cho phép người ta lấy chút nước rửa chân các đấng, và xin hãy nằm nghỉ mát dưới cội cây này. Tôi sẽ đi đem một miếng bánh cho các đấng ăn vững lòng, rồi sẽ dời gót lên đường; vì cố ấy, nên mới quá bộ lại nhà kẻ tôi tớ các đấng vậy. Các đấng phán rằng: Hãy cứ việc làm như người đã nói. Đoạn, Áp-ra-ham lật đặt vào trại đến cùng Sa-ra mà rằng: Hãy mau mau lấy ba đấu bột lọc nhồi đi, rồi làm bánh nhỏ. Áp-ra-ham bèn chạy lại bầy, bắt một con bò con ngon, giao cho đầy tớ mau mau nấu dọn; rồi lấy mỡ-sữa và sữa cùng con bò con đã nấu xong, dọn ngay trước mặt các đấng; còn người thì đứng hầu trước mặt, dưới cội cây. Vậy các đấng đó bèn ăn. Các đấng hỏi Áp-ra-ham rằng: Sa-ra, vợ ngươi, ở đâu? Đáp rằng: Kia, nàng ở trong trại kia. Một đấng nói rằng: Trong độ một năm nữa, ta sẽ trở lại đây với ngươi không sai, và chừng đó, Sa-ra, vợ ngươi, sẽ có một con trai. Sa-ra ở nơi cửa trại sau lưng đấng đó, nghe các lời này. Vả, Áp-ra-ham cùng Sa-ra đã già, tuổi tác đã cao; Sa-ra không còn chi nữa như thế thường người đàn bà. Sa-ra cười thầm mà rằng: Già như tôi thế này, để còn được điều vui đó sao? Còn chúa tôi cũng đã già rồi! Đức Giê-hô-va phán hỏi Áp-ra-ham rằng: Cố sao Sa-ra cười như vậy mà rằng: Có quả thật rằng tôi già đến thế này lại còn sanh sản chăng? Há có điều chi Đức Giê-hô-va làm không được chăng? Đến kỳ đã định, trong một năm nữa, ta sẽ trở lại cùng ngươi, và Sa-ra sẽ có một con trai. Vì Sa-ra sợ, nên chối mà thưa rằng: Tôi có cười đâu! Nhưng Ngài phán rằng: Thật ngươi có cười đó! Các đấng đều đứng dậy mà đi, ngó về phía Sô-đôm. Áp-ra-ham cũng theo để tiễn bước các đấng. Đức Giê-hô-va phán rằng: Lễ nào ta giấu Áp-ra-ham điều chi ta sẽ làm sao? vì Áp-ra-ham chắc sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ ngươi mà được phước. Ta đã chọn ngươi đặt người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.

Khi Đức Chúa Trời tạo nên loài người, Ngài đã ban cho loài người khả năng nhận biết các ý tưởng của Ngài, tức là sự khôn ngoan và thông sáng thuộc về thần tánh của Đức Chúa Trời, hầu cho loài người sẽ nhờ các khả năng đó để lĩnh hội được ý muốn của Đức Chúa Trời để hầu việc và thờ phượng Ngài.

Sáng thế ký 1:26-29: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng các Thần trong Ngài để tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, nghĩa là loài người được tạo nên theo hình ảnh và bản tánh của Đức Chúa Trời và đó là ý muốn của Đức Chúa Trời dành cho loài người từ lúc ban đầu, theo như nguyên văn câu 26 được chép là: **God^{H430} said^{H559}, Let us make^{H6213} man^{H120} in our image^{H6754}, after our likeness^{H1823}: and let them have dominion^{H7287} over the fish^{H1710} of the sea^{H3220}, and over the fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and over the cattle^{H929}, and over all^{H3605} the earth^{H776}, and over every^{H3605} creeping^{H7431} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}.**

Có nghĩa là: *Đức Chúa Trời đã phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người trong ảnh tượng của chúng ta, sau khi đã trở nên giống như chúng ta, hãy ban cho họ quyền thống trị trên các loài cá của biển cùng trên*

các loài hay bay trong khoảng không và các loài thú đồng trên khắp cả trái đất cùng trên các loài vật bò sát hay bò trên mặt đất.

Khi loài người còn được ở trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời thì những sự ban cho của Thần Đức Giê-hô-va trong loài người sẽ giúp cho loài người làm được những công việc mà Đức Chúa Trời đã giao cho và các khả năng đó không ở trong xác thịt của loài người, nhưng ở trong A-đam, tức là trong tâm linh của người.

Đức Chúa Trời đã cấm xác thịt loài người ăn trái cây biết điều thiện và điều ác, vì khi xác thịt của loài người ăn trái đó, thì A-đam sẽ bị mất quyền quản trị xác thịt mình và hành vi đó là sự phạm tội. Nhưng A-đam đã nghe theo lời vợ mình mà ăn trái mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn và vì cố tội lỗi đó mà tâm linh của người ta bị mất quyền quản trị xác thịt, trong khi xác thịt của loài người ta bắt đầu hành động theo khả năng phân biệt điều thiện và điều ác, chứ không còn vâng phục sự quản trị của tâm linh nữa. Khi A-đam đã phạm tội thì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời không còn ở trong loài người nữa và tâm linh của loài người không còn được trực tiếp giao thông với Đức Chúa Trời, nghĩa là loài người không thể tự ý mình mà đến gần được Đức Chúa Trời như trước nữa. Khi Đức Chúa Trời muốn phán bảo cho ai điều gì thì Ngài sẽ cho người ấy nghe được hoặc thấy được những sự mà Ngài muốn cho người ấy biết mà thôi.

Để cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, Đức Chúa Trời đã tìm kiếm trong loài người xem ai là người có lòng kính sợ Ngài và tìm kiếm Ngài, để Đức Chúa Trời sẽ dùng những người đó mà dắt dẫn loài người trở lại với Ngài, để nhận được sự cứu rỗi theo kế hoạch của Ngài.

Áp-ra-ham là người mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã chọn cho công việc này và sau khi Áp-ra-ham đã trải qua những sự thử thách, thì Đức Giê-hô-va quyết định tỏ cho Áp-ra-ham biết giao ước của sự cứu chuộc mà Ngài đã định cho dòng dõi của Áp-ra-ham và cho cả nhân loại. Đó là Đức Giê-hô-va sẽ đặt lời của Ngài vào trong lòng và trong môi miệng của Áp-ra-ham và khi các lời đó được nói lại qua môi miệng của Áp-ra-ham thì Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm các lời đó, như chúng ta đã thấy: **Đức Giê-hô-va phán rằng: Lễ nào ta giấu Áp-ra-ham điều chi ta sẽ làm sao? vì Áp-ra-ham chắc sẽ được trở nên một dân lớn và cường thịnh; các dân tộc trên thế gian đều sẽ nhờ người mà được phước. Ta đã chọn người đáng người khiến dạy các con cùng nội nhà người giữ theo đạo Đức Giê-hô-va, làm các điều công bình và ngay thẳng; thế thì, Đức Giê-hô-va sẽ làm cho ứng nghiệm lời Ngài đã hứa cùng Áp-ra-ham.**

Áp-ra-ham là người đầu tiên trong loài người được Đức Giê-hô-va chọn làm tiên tri và nói lời tiên tri của Đức Chúa Trời cho loài người và những người đầu tiên nhận được lời tiên tri của Đức Giê-hô-va thông qua Áp-ra-ham, đó là vua A-bi-mê-léc và cả nhà của vua, dù lời Áp-ra-ham đã nói ra đó chỉ là lời cầu xin Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm ơn cho vua A-bi-mê-léc và cả nhà người mà thôi. Điều đó có nghĩa là những người được Đức Giê-hô-va chọn làm tiên tri hay là kẻ nói lời tiên tri, thì các lời của người ấy nói ra đó là các lời mà Đức Giê-hô-va đã dùng môi miệng của người ấy mà nói ra và các lời ấy sẽ được ứng nghiệm.

Chúng ta hãy xem một người khác nữa có được khả năng thấy và nói lời tiên tri theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, không phải bằng khả năng của xác thịt, nhưng bằng quyền phép tỏ ra của Đức Giê-hô-va.

Dân số ký 24:1-25: Ba-la-am thấy rõ Đức Giê-hô-va ứng ban phước cho Y-sơ-ra-ên, thì không cậy đến phù chú như những lần khác; nhưng người xây mặt về hướng đồng vắng, nhướng mắt lên thấy Y-sơ-ra-ên đóng trại từng chi phái, và Thần Đức Chúa Trời cảm động người, bèn nói lời ca mình mà rằng: Lời ca của Ba-la-am, con trai Bê-ô, lời ca của người có mắt mở ra, lời ca của người nghe lời Đức Chúa Trời, xem sự hiện thấy của Đấng Toàn năng, sắp mình xuống và mắt mở ra: Hỡi Gia-cốp! trại người tốt dường bao! Hỡi Y-sơ-ra-ên! nhà tạm người đẹp biết mấy! Nó trướng ra như trũng núi, khác nào cánh vườn ở nơi mé sông, tựa cây trầm hương mà Đức Giê-hô-va đã trồng, tỹ như cây hương nam ở nơi mé nước. Nước chảy tràn ngoài thùng chứa, hột giống của người nhून tuổi dư dật, Vua người sẽ trỗi cao hơn A-gát, Nước người được cao lên. Đức Chúa Trời đã dẫn người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Người có sức mạnh như bò rừng, sẽ nuốt các nước, tức kẻ thù nghịch mình, bẻ gãy xương chúng nó, đánh chúng nó bằng mũi tên mình. Người sụp xuống, nằm như sư tử đực, khác nào sư tử cái: Ai dễ khiến ngồi lên? Phước cho kẻ nào chúc phước người, rửa sả kẻ nào rửa sả người. Bấy giờ, Ba-lác nổi giận cùng Ba-la-am, vỗ tay mà nói cùng Ba-la-am rằng: Ta đã thỉnh người đáng rửa sả kẻ thù nghịch ta; này, người lại chúc phước cho chúng nó đã ba lần rồi! Vậy, bây giờ, khá chạy trở về xứ người! Ta đã nói ta sẽ tôn người vinh hiển, nhưng này, Đức Giê-hô-va đã cản người nhận lãnh. Ba-la-am đáp cùng Ba-lác rằng: Tôi há chẳng có nói cùng các sứ giả vua đã sai đến tôi rằng: Dầu Ba-lác cho tôi nhà người đầy bạc và vàng, tôi cũng chẳng được vượt qua mạng Đức Giê-hô-va để làm tự ý điều phải hay là điều quấy; tôi phải nói điều chi Đức Giê-hô-va sẽ phán!

Này, bây giờ, tôi trở cùng dân tôi, hãy lại, tôi sẽ cáo cho vua biết điều dân này ngày sau cùng sẽ làm cho dân sự vua. Người bèn nói lời ca mình mà rằng: Lời ca của Ba-la-am, con trai Bê-ô, lời ca của người có mắt mở ra; Lời ca của người nghe lời Đức Chúa Trời, biết sự tri thức của Đấng Chí cao, xem sự hiện thấy của Đấng Toàn năng, sắp mình xuống mà mắt tự mở ra: Tôi thấy Người, nhưng chẳng phải bây giờ; Tôi xem Người, nhưng chẳng phải ở gần; Một ngôi sao hiện ra từ Gia-cốp, một cây phủ viêt trôi lên từ Y-sơ-ra-ên; Người sẽ đâm lũng Mô-áp từ đầu này tới đầu kia, hủy diệt dân hay dấy giặc này. Người sẽ được Ê-dom làm cơ nghiệp; Sẽ được Sê-i-rơ, là kẻ thù nghịch mình, làm sản nghiệp. Y-sơ-ra-ên sẽ tỏ ra sự cường thịnh mình. Đấng ra từ Gia-cốp sẽ cầm quyền, Người sẽ diệt những dân sót của thành. Ba-la-am cũng thấy A-ma-léc, bèn nói lời ca mình rằng: A-ma-léc đứng đầu các nước; Nhưng sau cùng người sẽ bị diệt vong. Kế đó, Ba-la-am thấy người Kê-nít, bèn nói lời ca mình rằng: Chỗ ở người là bền vững, ở người đóng trong hòn đá. Nhưng Ca-in sẽ bị hư nát, cho đến khi A-su-rơ bắt dẫn tù người. Người còn nói lời ca mình rằng: Ôi! khi Đức Chúa Trời đã làm các điều này, ai sẽ còn sống? Nhưng sẽ có những tàu từ gành Kít-tim đến, hà khắc A-su, hà khắc Hê-be. Rồi chính người cũng sẽ bị tuyệt diệt. Đoạn, Ba-la-am đứng dậy đi về bốn xứ. Ba-lác cũng lên đường.

Kiểm chứng lại các lời tiên tri được nói ra từ miệng của Ba-la-am, chúng ta thấy cả thấy đều đã và đang tiếp tục ứng nghiệm, dù Ba-la-am không phải là một đấng tiên tri mà Đức Giê-hô-va đã chọn để dắt dẫn tuyển dân của Ngài.

Chính Đức Giê-hô-va đã phán về những người được gọi là tiên tri, là những người được Đức Giê-hô-va chọn để tỏ cho người ấy biết những sự mà những người bình thường không thể biết đến hoặc không thể nhận được hoặc qua chiêm bao hoặc qua khải tượng, để nói lại cho tuyển dân của Ngài như cho các thầy tế lễ hoặc cho các vua, để rồi chính Đức Giê-hô-va sẽ làm thành các điều đã được tỏ ra đó.

Dân số ký 12:5-6: Đức Giê-hô-va ngự xuống trong trụ mây đứng tại cửa hội mạc, rồi gọi A-rôn và Môi-se; hai người đều đến. Ngài phán cùng hai người rằng: Hãy nghe rõ lời ta. Nếu trong các người có một tiên tri nào, ta là Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra cùng người trong sự hiện thấy, và nói với người trong cơn chiêm bao.

Không phải tất cả những người nói các lời tiên tri đó được ứng nghiệm thì cả thấy đều là đấng tiên tri được Đức Giê-hô-va chọn và xúc dầu để làm tôi tớ Ngài, mà có thể trong những người đó chỉ là tiên tri giả, là công cụ của ma quỷ, vì Đức Giê-hô-va biết rõ tất cả mọi mưu chước của ma quỷ và Ngài cho phép những sự đó được xảy ra như một công cụ để thử dân sự của Ngài mà thôi và điều này vẫn xảy ra cho đến ngày tận thế.

Phục truyền luật lệ ký 13:1-11: Nếu giữa người có nổi lên một tiên tri hay là một kẻ hay chiêm bao làm cho người một dấu kỳ hoặc phép lạ, nếu dấu kỳ hoặc phép lạ này mà người đã nói với người được ứng nghiệm, và người có nói rằng: Ta hãy đi theo hầu việc các thần khác mà người chẳng hề biết, thì chớ nghe lời của tiên tri hay là kẻ chiêm bao ấy, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người thử các người, đặt biết các người có hết lòng hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người chẳng. Các người phải theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các người, kính sợ Ngài, gìn giữ các điều răn Ngài, vâng nghe tiếng phán Ngài, phục sự Ngài và tôn kính Ngài. Nhưng người ta phải giết tiên tri hay là kẻ chiêm bao ấy, vì hấn có giục dấy loạn cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, là Đấng đã đem các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chuộc các người khỏi nhà nô lệ, đặt xô người ra ngoài con đường của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã chỉ cho người đi. Ấy, người sẽ diệt kẻ hung ác khỏi giữa mình là như vậy. Khi anh em một mẹ với người, hay là con trai, con gái người, vợ yêu mến, hoặc bạn hữu thiết người, giục người cách mật nhiệm, mà rằng: Ta hãy đi hầu việc các thần khác, mà người hay tổ phụ người không biết, tức là các thần của những dân tộc ở chung quanh, hoặc gần hay xa người, từ đầu này của đất cho đến đầu kia, thì chớ chịu theo nó, chớ khứng nghe nó. Mắt người đừng thương tiếc nó; chớ động lòng xót xa mà che chở cho nó. Người hấn phải giết nó, tay mình phải tra vào mình nó trước hết đặt giết đi; rồi kế sau tay của cả dân sự. Phải ném đá cho nó chết, vì nó tìm thế giục người xa cách Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ. Vậy, cả Y-sơ-ra-ên sẽ hay điều đó và sợ hãi, chẳng còn làm một việc ác dường ấy tại giữa người nữa.

Đức Giê-hô-va đã cung cấp cho tuyển dân của Ngài phương cách nhận biết tiên tri giả cùng công việc người ta phải làm đối với các tiên tri giả ấy, đó là các tiên tri giả sẽ không dạy người ta tôn kính Đức Chúa Trời và chúng cũng không dạy người ta gìn giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Tuyển

dân của Đức Chúa Trời phải tận diệt các tiên tri giả đó qua việc loại bỏ chúng cùng loại bỏ những người tin theo lời của các tiên tri ấy ra khỏi Hội-Thánh của Đức Chúa Trời.

Chức vụ tiên tri khác với những người nói lời tiên tri như thế nào?

Chức vụ tiên tri là một trách nhiệm, một sự ban cho, một sự chỉ định của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đối với những người được Ngài chọn để chuyên đảm nhiệm công việc ấy, để Đức Giê-hô-va dùng môi miệng của họ mà phán lời của Ngài cho các vua, hoặc phán cho một hay nhiều người tùy theo ý Đức Giê-hô-va đã định. Chính Đức Giê-hô-va sẽ ban ơn cho tâm linh của người được chọn đó nghe được tiếng của Ngài và khiến người đó hiểu được ý nghĩa của mạng lệnh ấy mà làm theo. Bấy giờ, chính Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên người ấy, giúp cho người nói ra các lời mà Đức Giê-hô-va muốn người ta được nghe và các lời tiên tri đó sẽ được ứng nghiệm tùy theo lời mà Đức Giê-hô-va đã cậy môi miệng của người tiên tri ấy nói ra.

Còn người nói lời tiên tri thì không phải là người giữ một chức vụ gì ngoài việc người ấy được Chúa dùng trong một lúc nào đó để công việc Ngài được thành mà thôi, như Lời Chúa có chép rằng: **“Đức Chúa Trời phán: Trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần ta khắp trên mọi xác thịt; Con trai và con gái các người đều sẽ nói lời tiên tri, bọn trai trẻ sẽ thấy điềm lạ, và các người già cả sẽ có chiêm bao. Phải, trong những ngày đó, ta sẽ đổ Thần ta khắp trên các đầy tớ trai và gái ta, chúng nó đều nói lời tiên tri; Ta lại sẽ tỏ ra sự lạ lùng ở trên trời, và dấu lạ ở dưới đất; Tức là máu, lửa, và luồng khói; Mặt trời sẽ biến nên tối tăm, mặt trăng hóa ra máu, trước ngày lớn và vinh hiển của Chúa chưa đến; Và lại ai cầu khẩn danh Chúa thì sẽ được cứu.”** (Công vụ các sứ đồ 2:17-21)

Khi Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên người nào thì người ấy sẽ nhờ ơn của Đức Giê-hô-va mà nói lời tiên tri, với mục đích là giúp việc cho hội chúng của Đức Giê-hô-va nhận biết ý muốn của Đức Giê-hô-va mà đi theo đường lối của Ngài, như Đức Giê-hô-va đã phán với Môi-se vậy.

Dân số ký 11:16-29: Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng: **Hãy nhóm hiệp cho ta bảy mươi người trong bậc trưởng lão Y-sơ-ra-ên, tức là những kẻ người biết là trưởng lão và cai quản dân sự; hãy dẫn các người ấy đến hội mạc, đứng tại đó với người. Đoạn, ta sẽ ngự xuống, nói chuyện tại đó với người; ta sẽ lấy Thần cảm người mà ban cho những người đó, để họ chịu gánh nặng về dân sự với người, và người không phải gánh một mình. Người phải truyền cho dân sự rằng: Ngày mai phải dọn mình ra thánh, thì các người sẽ ăn thịt. Vì chưng lỗi tai Đức Giê-hô-va có nghe các người khóc mà rằng: Ai sẽ cho chúng tôi ăn thịt, vì chúng tôi lấy làm sung sướng tại xứ Ê-díp-tô, bởi cớ đó, Đức Giê-hô-va sẽ ban thịt cho các người, thì các người sẽ ăn. Chẳng phải các người sẽ ăn thịt một ngày, hai ngày, năm ngày, mười ngày hay là hai mươi ngày đâu; nhưng cho đến một tháng trọn, cho đến chừng nào thịt tràn ra lỗ mũi, và các người ngán đi, vì các người đã bỏ Đức Giê-hô-va ở giữa mình, và khóc trước mặt Ngài, mà rằng: Vì sao chúng tôi đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô? Môi-se thưa rằng: Trong dân sự tôi đang ở đây, có sáu trăm ngàn người đàn ông, mà Ngài có phán rằng: Ta sẽ phát thịt cho dân này ăn trong một tháng trọn. Người ta há sẽ giết chiên và bò đến đổi được đủ cho họ sao? hay là người ta há sẽ gom hết thủy cá dưới biển đến nỗi được đủ cho họ sao? Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Tay của Đức Giê-hô-va đã vắn lại sao? Người sẽ xem thử điều ta đã phán cùng người có xảy đến hay chẳng. Môi-se bèn đi ra, thuật lại các lời Đức Giê-hô-va cho dân sự, rồi nhóm hiệp bảy mươi người trong bậc trưởng lão của dân sự, đặt để xung quanh Trại. Đức Giê-hô-va bèn ngự xuống trong mây, phán cùng Môi-se; Ngài lấy Thần cảm người và ban cho bảy mươi người trưởng lão. Vừa khi Thần ở trên bảy mươi người trưởng lão, bèn được cảm động nói tiên tri, nhưng không cứ nói mãi. Có hai người ở lại trong trại quân; một người tên là Ên-đát, một người tên là Mê-đát, được Thần cảm động, nói tiên tri tại trại quân. Hai người này thuộc về bọn được biên tên, nhưng không có đến hội mạc. Một đứa trai trẻ chạy thuật lại cùng Môi-se rằng: Ên-đát và Mê-đát nói tiên tri trong trại quân. Giô-suê, con trai của Nun, là người hầu việc Môi-se, đáp lại mà rằng: Hỡi Môi-se, chúa tôi, hãy cấm chúng nó! Môi-se đáp rằng: Người ganh cho ta chăng? Ôi! chớ chi cả dân sự của Đức Giê-hô-va đều là người tiên tri, và chớ chi Đức Giê-hô-va ban Thần của Ngài cho họ!**

1 Sa-mu-ên 10:1-12: Sa-mu-ên lấy một ve nhỏ đựng dầu, đổ trên đầu Sau-lơ, hôn người, mà nói rằng: **Này Đức Giê-hô-va đã xức dầu cho người đang người làm vua của cơ nghiệp Ngài. Ngày nay, khi đã lìa khỏi ta, người sẽ gặp hai người gần bên mộ Ra-chên, trên bờ cõi xứ Bên-gia-min, tại Xết-sa; họ sẽ nói với người rằng: Những lừa cái mà người đi tìm đã gặp được rồi; này cha người chẳng còn lo đến lừa cái nữa, nhưng lại lo sợ về các người, tự hỏi rằng: Phải lo liệu sao về con trai ta? Từ đó người sẽ đi tới, đến cây vả bộp Tha-bô, người sẽ gặp ba người đi lên Bê-tên dâng thờ lạy Đức Chúa Trời, một người chở ba**

con dê đực, một người đem ba ổ bánh, và người thứ ba đem một bầu da rượu. Chúng sẽ chào người và cho người hai ổ bánh mà người phải nhận lấy nơi tay chúng. Kế sau, người sẽ đến Ghi-bê-a-Ê-lô-him, là nơi có một cái đồn của dân Phi-li-tin; khi đã vào thành, người sẽ gặp một đoàn tiên tri từ nơi cao xuống, có đàn sắt, trống cơm, ống sáo, và đàn cầm đi trước; họ sẽ nói tiên tri. Thần của Đức Giê-hô-va sẽ cảm động người nói tiên tri cùng chúng, rồi người sẽ hóa ra một người khác. Khi người thấy các dấu hiệu này xảy ra, thì tùy cơ mà làm; Vì Đức Chúa Trời ở cùng người! Đoạn hãy đi xuống trước ta đến Ghinh-ganh, ta sẽ theo người ở đó đặt dâng của lễ thiêu và của lễ thù ân. Người sẽ đợi bảy ngày cho đến chừng ta tới; bấy giờ ta sẽ dạy người điều phải làm. Sau-lơ vừa xây lưng lìa khỏi Sa-mu-ên, Đức Chúa Trời bèn đổi lòng người ra khác, và các dấu hiệu đã báo trước điều ứng nghiệm nội ngày ấy. Khi Sau-lơ đến Ghi-bê-a, có một đoàn tiên tri đến đón người. Thần của Đức Giê-hô-va cảm động người, người nói tiên tri giữa chúng. Khi những kẻ vốn quen biết Sau-lơ trước, thấy người nói tiên tri với các đấng tiên tri, thì hỏi nhau rằng: Con trai của Kịch đã xảy ra làm sao? Sau-lơ cũng vào số các tiên tri ư? Có người ở Ghi-bê-a đáp rằng: Mà cha họ là ai? Bởi đó có câu ngạn ngữ rằng: Sau-lơ há cũng vào số các tiên tri ư?

Kể từ khi Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên và có các chức vụ do Đức Giê-hô-va chỉ định trong dân Y-sơ-ra-ên, thì ma quỷ cũng bắt đầu hành động trên những người có lòng ham muốn danh vọng và quyền lợi hư không, để giả làm tiên tri trong dân Y-sơ-ra-ên, với mục đích để làm cho dân Y-sơ-ra-ên đi sai đường lối của Đức Giê-hô-va, vì ma quỷ biết rằng, người nào vi phạm mạng lệnh của Đức Giê-hô-va thì người ấy sẽ phải chết.

Phục truyền luật lệ ký 18:9-22: Khi người đã vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho; chớ tập bắt chước những sự gồm ghê tởm của các dân tộc ở tại đó. Ở giữa người chớ nên có ai đem con trai hay con gái mình ngang qua lửa, chớ nên có thầy bói, hoặc kẻ hay xem sao mà bói, thầy phù thủy, thầy pháp, kẻ hay dùng ếm chú, người đi hỏi đồng cốt, kẻ thuật số, hay là kẻ đi cầu vong; vì Đức Giê-hô-va lấy làm ghê tởm kẻ làm các việc ấy, và vì các sự gồm ghê tởm ấy, nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đuổi các dân tộc đó khỏi trước mặt người. Người phải ở trọn vẹn với Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Vì những dân tộc mà người sẽ đuổi đi, nghe theo tà thuật và bói khoa; song về phần người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người không cho phép người làm như vậy. Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập lên một đấng tiên tri như ta; các người khá nghe theo đấng ấy! Đó là điều chính người đã cầu Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, tại Hô-rép, trong ngày nhóm hiệp, mà rằng: Cầu xin tôi chớ nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi nữa, và chớ thấy đám lửa hùng nầy nữa, e tôi chết chẳng. Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Chúng nó nói có lý; ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri như người, thuộc trong anh em chúng, ta sẽ lấy các lời ta để trong miệng người, thì người sẽ nói cho chúng mọi điều ta phán dặn người. Bằng có ai không nghe theo lời ta mà đấng tiên tri nhân danh ta nói, thì ta sẽ hạch ai đó. Còn kẻ tiên tri có lòng kiêu ngạo, nhân danh ta nói điều chi ta không biểu người nói hay là nhân danh các thần khác mà nói, thì kẻ tiên tri ấy phải chết. Nếu người nói trong lòng rằng: Làm sao chúng ta nhìn biết được lời nào Đức Giê-hô-va không có phán? Khi kẻ tiên tri nhân danh Đức Giê-hô-va nói, ví bằng lời người nói không xảy đến và không ứng nghiệm, ấy là lời mà Đức Giê-hô-va chẳng có phán. Kẻ tiên tri đó bởi sự kiêu ngạo mà nói ra: chớ sợ người.

Mạng lệnh của Đức Giê-hô-va là trải muôn đời không hề thay đổi, thế nhưng các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên đã vì sự hay chết của xác thịt mình mà không dạy dỗ cho dân Y-sơ-ra-ên biết phải vâng giữ và làm theo các mạng lệnh của Đức Giê-hô-va để được sống, nên trải qua các đời, mạng lệnh của Đức Giê-hô-va đã không được truyền dạy cho dân Y-sơ-ra-ên theo như Đức Giê-hô-va đã phán, vì thế cho nên nhiều kẻ trong dân Y-sơ-ra-ên đã để cho ma quỷ lừa dối, tự cho mình làm tiên tri để mong được hưởng danh vọng từ loài người xác thịt trong tuyến dân của Đức Chúa Trời.

Khi một người tôn kính Đức Chúa Trời, yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ được Đức Chúa Trời ban ơn cho, nghĩa là Thần của Đức Giê-hô-va sẽ ngự trên người ấy mà tỏ cho người biết được điều này, điều kia, thì ma quỷ cũng tìm kiếm những kẻ tham muốn danh vọng hư không để chúng dùng quyền lực siêu nhiên nhảy vào trong xác thịt của người ấy mà lừa dối, khiến người ấy tưởng là mình được Chúa xúc dầu cho, như Lời Chúa đã phân tích trong sách 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:1-2: **Luận về sự đến của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, và về sự chúng ta hội hiệp cùng Ngài, thì, hỡi anh em, xin chớ vội bối rối**

và kinh hoảng hoặc bởi thần cảm giả mạo, hoặc bởi lời nói hay là bởi bức thơ nào tựa như chúng tôi đã gởi mà nói rằng ngày Chúa gần đến.

Bản Kinh-Thánh King James version chép hai câu trên như sau: ¹ Now^{G1161} we beseech^{G2065} you, brethren^{G80}, by the coming^{G3952} of our Lord^{G2962} Jesus^{G2424} Christ^{G5547}, and by our gathering^{G1997} together^{G1997} unto him, ² That ye be not soon^{G5030} shaken^{G4531} in mind^{G3563}, or^{G3383} be troubled^{G2360}, neither^{G3383} by spirit^{G4151}, nor^{G3383} by word^{G3056}, nor^{G3383} by letter^{G1992} as from us, as that the day^{G2250} of Christ^{G5547} is at^{G1764} hand^{G1764}.

Có nghĩa là: *Vả lại, chúng tôi nài xin anh em, về sự trở lại của Đức Chúa Jêsu Christ và sự nhóm lại hết thấy chúng ta lại với Ngài, thì anh em chớ vội bất ngờ trong trí mình hay là bị bối rối bởi thần linh hay là bởi lời nói hoặc là bởi các thơ như là đến từ chúng tôi, rằng ngày của Đấng Christ là rất gần (trong tâm tay).*

Bản dịch tiếng Việt dịch là hoặc bởi thần cảm giả mạo, nguyên văn chép là bởi thần linh (ma quỷ).

Ma quỷ là thần linh có khả năng siêu nhiên nên chúng có thể giả làm thiên sứ sáng láng (2 Cô-rinh-tô 11:14) và chúng cũng có thể giả mạo làm công việc giống như công việc của Đức Thánh-Linh để lừa dối những người thiếu hiểu biết, không có tôn kính Đức Chúa Trời, khiến những người đó bị lừa dối.

Chúng ta hãy xem những kẻ tiên tri giả đã làm gì trong dân Y-sơ-ra-ên, khiến Đức Giê-hô-va nổi sự thịnh nộ mà nghịch lại họ.

Giê-rê-mi 5:1-31: Hãy đi dạo các đường phố Giê-ru-sa-lem, và nhìn xem, Hãy dò hỏi tìm kiếm nơi các chợ, thử có thấy một người chẳng, nếu có một người làm sự công bình, tìm sự trung tín, thì ta sẽ tha thứ cho thành ấy. Dầu chúng nó nói rằng: Thật như Đức Giê-hô-va hằng sống! ấy cũng là thề dối! Hỡi Đức Giê-hô-va, há chẳng phải mắt Ngài đoái xem sự trung tín sao? Ngài đánh chúng nó, chúng nó chẳng biết lo buồn, Ngài diệt đi, chúng nó chẳng chịu dạy dỗ. Chúng nó tự làm cứng mặt mình hơn vàng đá, chẳng khứng trở lại. Tôi bèn nói: Đó thật là kẻ nghèo hèn, ngu muội, vì không biết đường lối của Đức Giê-hô-va, luật pháp của Đức Chúa Trời mình. Tôi sẽ đến cùng những người sang trọng mà nói với họ, vì họ biết rõ đường lối của Đức Giê-hô-va, sự công bình của Đức Chúa Trời mình. Song, những người này hợp ý cùng nhau mà bẻ ách đứt dây! Vậy nên sự tử trong rừng sẽ giết họ đi, muông sói nơi sa mạc diệt họ đi, beo đang rình ngoài thành họ, hễ ai ra khỏi đó, sẽ bị cắn xé! Vì tội lỗi của họ rất nhiều, sự bội nghịch của họ càng thêm. Ta tha thứ người sao được? Các con trai người đã lìa bỏ ta, thề bởi những thần không phải là thần. Ta đã khiến chúng nó ăn no, mà chúng nó thì phạm tội tà dâm, nhóm nhau cả lũ trong nhà đi. Chúng nó cũng như con ngựa mập chạy lung, mỗi một người theo sau vợ kẻ lân cận mình mà hí. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt vì những sự đó hay sao? Thần ta há chẳng trả thù một nước như vậy hay sao? Hãy leo lên những vách tường nó và phá đổ đi; nhưng đừng diệt hết. Hãy tỉa bỏ những nhánh nó, vì chẳng thuộc về Đức Giê-hô-va. Vì nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa đã dùng cách quỷ quyết đối với ta, Đức Giê-hô-va phán vậy. Chúng nó đã chối bỏ Đức Giê-hô-va, và nói rằng: Chẳng phải là Ngài! Hoạn nạn sẽ chẳng lâm trên chúng ta; chúng ta sẽ chẳng gặp gươm đao đối kềm. Các đấng tiên tri sẽ trở nên gió, đạo chẳng ở trong họ; họ sẽ gặp phải như vậy. Vậy nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân phán như vậy: Vì các người đã nói lời đó, nầy, ta sẽ khiến lời ta nên như lửa trong miệng người, dân nầy sẽ như củi, và lửa ấy sẽ nuốt nó. Đức Giê-hô-va phán: Hỡi nhà Y-sơ-ra-ên, ta sẽ khiến một dân tộc mạnh, tức một dân tộc cũ, một dân tộc mà người chẳng biết tiếng, chẳng hiểu lời, từ phương xa đến nghịch cùng người. Cái bao tên nó giống như mô mả mở ra; chúng nó đều là mạnh bạo. Nó sẽ ăn mùa màng và bánh người, là vật mà con trai con gái người phải ăn; nó sẽ ăn bầy chiên và bầy bò người, ăn cây nho và cây vả người. Nó sẽ lấy gươm hủy phá các thành vững bền của người, là nơi mà người trồng cây! Đức Giê-hô-va phán: Dầu vậy, cũng trong những ngày đó, ta sẽ chẳng diệt hết các người đâu. Xảy ra khi các người nói rằng: Sao Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã làm mọi sự nầy cho chúng tôi? thì người khá bảo chúng nó rằng: Như các người đã lìa bỏ ta và hầu việc các thần ngoại trong đất mình thế nào, thì các người cũng sẽ hầu việc các dân ngoại trong một đất chẳng thuộc về mình thế ấy. Hãy rao những lời nầy cho nhà Gia-cốp; hãy truyền ra trong Giu-đa, nói rằng: Hỡi dân ngu muội và không hiểu biết, là dân có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe kia, hãy nghe điều nầy. Đức Giê-hô-va phán: Các người chẳng kính sợ ta, chẳng run rẩy trước mặt ta sao? Ta là Đấng đã lấy cát làm bờ cõi biển, bởi một mạng lệnh đời đời, không vượt qua được. Sóng biển dầu động, cũng không thắng được; biển dầu găm rỗng, cũng không qua khỏi nó; nhưng dân nầy thì lại có lòng ngoa ngạnh và bạn nghịch, hết thấy đều dấy loạn và đi. Chúng nó

chẳng nói trong lòng rằng: Chúng ta hãy kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình tức là Đấng tùy thời ban cho mưa đầu mùa và mưa cuối mùa, lại vì chúng ta giữ các tuần lễ nhất định về mùa gặt. Sự gian ác các người đã làm cho những sự ấy xa các người; tội lỗi các người ngăn trở các người được phước. Vì trong vòng dân ta có những kẻ ác; chúng nó hay rình rập, như người nhử chim, gài bẫy giăng lưới, mà bắt người ta. Nhà chúng nó đầy sự dối trá, cũng như lồng đầy chim vậy, vì đó chúng nó trở nên lớn và giàu. Chúng nó mập béo và mồn mồn. Sự hung ác chúng nó quá đỗi; chẳng xét lẽ cho kẻ mồ côi, hầu cho được thanh lợi! Chúng nó chẳng làm sự công bình cho kẻ nghèo. Đức Giê-hô-va phán: Ta sẽ chẳng thăm phạt về những sự ấy sao? Thần ta chẳng trả thù một nước đường ấy sao? Trong đất nầy đã xảy ra sự lạ lùng đáng gớm. Những kẻ tiên tri nói tiên tri dối, các thầy tế lễ bởi đó mà cầm quyền! Dân ta đều lấy làm ưa thích. Khi đến cuối cùng, các người sẽ làm thế nào?

Chức vụ tiên tri thật đến từ Đức Giê-hô-va là chức vụ của người chỉ đường dẫn lối cho tuyển dân của Đức Chúa Trời đi theo luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Giê-hô-va, cùng cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho các vua và cho các thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên nhận biết tội lỗi mình, mà hết lòng trở lại với Đức Giê-hô-va trước khi Ngài đổ cơn thịnh nộ của Ngài xuống trên họ, còn những kẻ làm tiên tri giả thì chỉ tìm kiếm những sự mà xác thịt của người ta ưa thích mà thôi và những người mang danh là tuyển dân của Đức Giê-hô-va mà không có lòng tin kính Chúa thì chỉ ưa thích những sự hâm hằm, giả hình của bọn tiên tri giả và các thầy tế lễ tham lam và lừa dối.

Trong tất cả những tiên tri bởi Đức Giê-hô-va sai đến với dân Y-sơ-ra-ên, thì họ đều bị các vua, các thầy tế lễ không kính sợ Chúa và các tiên tri giả trong Y-sơ-ra-ên ném đá, bắt bớ và giết hại, vì các tiên tri thật của Đức Giê-hô-va luôn nhờ Thần của Đức Giê-hô-va ngự trên mình mà ngay thẳng nói theo mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, nghịch lại những sự gian ác của các vua, của những thầy tế lễ không có tin kính Chúa cùng những kẻ tiên tri giả, khiến bọn người đó tức giận mà muốn giết hại các tôi tớ của Đức Giê-hô-va.

1 Các vua 22:1-38: Trong ba năm Sy-ri và Y-sơ-ra-ên không có giặc. Năm thứ ba, Giô-sa-phát, vua Giu-đa, đi đến cùng vua Y-sơ-ra-ên. Vua Y-sơ-ra-ên nói với tôi tớ mình rằng: Các người há chẳng biết rằng Ra-mốt trong Ga-la-át thuộc về chúng ta sao? Chúng ta lại làm thịnh chẳng rút nó khỏi tay vua Sy-ri sao! Đoạn, người nói với Giô-sa-phát rằng: Vua muốn đến cùng ta đặng đánh lấy Ra-mốt trong Ga-la-át chăng? Giô-sa-phát đáp với vua Y-sơ-ra-ên rằng: Tôi như ông; dân sự tôi như dân sự ông; và ngựa tôi như ngựa của ông. Song Giô-sa-phát nói với vua Y-sơ-ra-ên rằng: Tôi xin ông phải cầu vấn Đức Giê-hô-va trước đã. Vậy, vua Y-sơ-ra-ên nhóm các tiên tri lại, số bốn trăm người, mà hỏi rằng: Ta có nên đi đánh Ra-mốt tại Ga-la-át, hay là chẳng nên đi? Chúng đáp rằng: Hãy đi lên; Chúa sẽ phó nó vào tay vua. Nhưng Giô-sa-phát tiếp rằng: Ở đây còn có đấng tiên tri nào khác của Đức Giê-hô-va để chúng ta cầu vấn người ấy chăng? Vua Y-sơ-ra-ên đáp với Giô-sa-phát rằng: Còn có một người, tên là Mi-chê, con trai của Giê-m-la; nhờ người ấy ta có thể cầu vấn Đức Giê-hô-va; nhưng tôi ghét người, vì người chẳng nói tiên tri lành về tôi, bèn là dữ đó thôi. Giô-sa-phát nói rằng: Xin vua chớ nói như vậy. Vua Y-sơ-ra-ên bèn đòi một hoạn quan mà bảo rằng: Hãy lập tức mời Mi-chê, con trai Giê-m-la, đến. Vả, vua Y-sơ-ra-ên và Giô-sa-phát, vua Giu-đa, mỗi người đều mặc đồ triều phục, đang ngồi trên một cái ngai tại trong sân đập lúa, nơi cửa thành Sa-ma-ri; và hết thầy tiên tri nói tiên tri trước mặt hai vua. Sê-đê-kia, con trai Kê-na-na, làm lấy những sừng bằng sắt, và nói rằng: Đức Giê-hô-va phán như vậy: Với các sừng này, người sẽ báng dân Sy-ri cho đến khi diệt hết chúng nó. Và hết thầy tiên tri đều nói một cách, mà rằng: Hãy đi lên Ra-mốt trong Ga-la-át; vua sẽ được thắng, vì Đức Giê-hô-va sẽ phó thành ấy vào tay vua. Vả, sứ giả đã đi mời Mi-chê, nói cùng người rằng: Những tiên tri đều đồng lòng báo cáo sự lành cho vua; tôi xin ông cũng hãy lấy lời như lời của họ mà báo cáo điều lành. Nhưng Mi-chê đáp rằng: Ta chỉ Đức Giê-hô-va hằng sống mà thôi, ta sẽ báo cáo điều gì Đức Giê-hô-va phán dặn ta. Khi người đã đến cùng vua, vua bèn hỏi rằng: Hỡi Mi-chê, chúng ta có nên đi hãm đánh Ra-mốt trong Ga-la-át, hay là chẳng nên đi? Mi-chê đáp: Hãy đi, vua sẽ được thắng; Đức Giê-hô-va sẽ phó thành ấy vào tay vua. Nhưng vua nói với người rằng: Biết bao lần ta đã lấy lời thề buộc người chỉ khá nói chân thật với ta nhân danh Đức Giê-hô-va. Bấy giờ Mi-chê đáp rằng: Tôi thấy cả Y-sơ-ra-ên bị tản lạc trên các núi, như bầy chiên không có người chăn; và Đức Giê-hô-va phán rằng: Những kẻ ấy không có chủ; ai nấy khá trở về nhà mình bình yên. Vua Y-sơ-ra-ên nói cùng Giô-sa-phát rằng: Tôi há chẳng có nói với vua rằng người chẳng nói tiên tri lành về việc tôi, bèn là nói tiên tri dữ sao? Mi-chê lại tiếp: Vậy, hãy nghe lời của Đức Giê-hô-va: Tôi thấy Đức

Giê-hô-va ngự trên ngôi Ngai và cả cơ binh trên trời đứng châu Ngai bên hữu và bên tả. Đức Giê-hô-va phán hỏi: Ai sẽ đi dụ A-háp, để người đi lên Ra-môt trong Ga-la-át, và ngã chết tại đó? Người trả lời cách này, kẻ trả lời cách khác. Bấy giờ, có một thần ra đứng trước mặt Đức Giê-hô-va mà thưa rằng: Tôi sẽ đi dụ người. Đức Giê-hô-va phán hỏi thần rằng: Dụ cách nào? Thần thưa lại rằng: Tôi sẽ đi và làm một thần nói dối trong miệng những tiên tri của người. Đức Giê-hô-va phán rằng: Phải, người sẽ dụ người được. Hãy đi và làm như người đã nói. Vậy bây giờ, kìa, Đức Giê-hô-va đã đặt một thần nói dối trong miệng các tiên tri vua, và Đức Giê-hô-va đã phán sự dữ cho vua. Bấy giờ, Sê-dê-kia, con trai của Kê-na-na, đến gần Mi-chê, vả vào má người, mà rằng: Thần của Đức Giê-hô-va có do đường nào lìa khỏi ta đang đến nói với người? Mi-chê đáp: Trong ngày người chạy từ phòng này đến phòng kia đang ẩn lánh, thì sẽ biết điều đó. Vua Y-sơ-ra-ên truyền lệnh rằng: Hãy bắt Mi-chê dẫn đến cho A-môn, quan cai thành, và cho Giô-ách, con trai của vua, rồi hãy nói rằng: Vua bảo như vậy: Hãy bỏ tù người này, lấy bánh và nước khổ nạn mà nuôi nó cho đến khi ta trở về bình an. Mi-chê tiếp rằng: Nếu vua trở về bình an, thì Đức Giê-hô-va không cậy tôi phán. Người lại nói: Hỡi chúng dân! các người khá nghe ta. Vậy, vua Y-sơ-ra-ên đi lên Ra-môt trong Ga-la-át với Giô-sa-phát, vua Giu-đa. Vua Y-sơ-ra-ên nói cùng Giô-sa-phát rằng: Tôi sẽ giả dạng ăn mặc, rồi ra trận; còn vua hãy mặc áo của vua. Như vậy, vua Y-sơ-ra-ên ăn mặc giả dạng mà ra trận. Vả, vua Sy-ri đã truyền lệnh cho ba mươi hai quan coi xe mình rằng: Các người chớ áp đánh ai bất kỳ lớn hay nhỏ, nhưng chỉ một mình vua Y-sơ-ra-ên mà thôi. Vậy, khi các quan coi xe thấy Giô-sa-phát thì nói rằng: Ấy quả thật là vua Y-sơ-ra-ên. Chúng bèn đến gần người đang áp đánh; nhưng Giô-sa-phát kêu la lên. Khi các quan coi xe thấy chẳng phải vua Y-sơ-ra-ên, thì thối lại, không đuổi theo nữa. Bấy giờ, có một người tình cờ giường cung bắn vua Y-sơ-ra-ên, trúng nhằm người nơi giáp đầu lại. Vua nói cùng kẻ đánh xe mình rằng: Hãy quay cương lại, dẫn ta ra ngoài hàng quân, vì ta bị thương nặng. Nhưng trong ngày đó thế trận thêm dữ dội; có người nâng đỡ vua đứng trong xe mình đối địch dân Sy-ri. Đến chiều tối vua chết; huyết của vít thương người chảy xuống trong lòng xe. Lối chiều, trong hàng quân có rao truyền rằng: Ai nấy hãy trở về thành mình, xứ mình. Vua băng hà là như vậy; người ta đem thân vua về Sa-ma-ri, và chôn tại đó. Người ta rửa xe người tại trong ao Sa-ma-ri, là nơi những bọm buôn hương tẩm, và có những chó liếm máu người, y như lời Đức Giê-hô-va đã phán.

Chức vụ tiên tri trong Giao-ước Mới có khác với chức vụ tiên tri trong Giao-ước Cũ không?

Theo đúng ý nghĩa của chức vụ thì không có sự thay đổi, vì Đức Chúa Trời không hề thay đổi thì các chức vụ mà Đức Chúa Trời đã chỉ định cũng không thay đổi, nhưng trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ thì chức vụ thầy tế lễ có thay đổi cao hơn chức vụ thầy tế lễ trong Giao-ước Cũ và chức vụ tiên tri trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ cũng cao hơn chức vụ tiên tri trong Giao-ước Cũ, vì trong Giao-ước Cũ, các chức vụ như thầy tế lễ và tiên tri là bóng cho các chức vụ của Giao-ước Mới và trong Giao-ước Cũ, Nước Đức Chúa Trời chưa đến thế gian này, còn trong Giao-ước Mới, Nước Đức Chúa Trời đã đến trên thế gian này qua chức vụ của Đức Chúa Jê-sus Christ, thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Giê-hô-va.

Trong Giao-ước Cũ, chức vụ của Môi-se cần có người giúp đỡ là thầy tế lễ A-rôn, nhưng trong Giao-ước thì cả hai chức vụ này được hiệp làm một bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh, ngự trên những người được chỉ định vào chức vụ thầy tế lễ nhà Vua, không phải bởi khả năng của xác thịt nhưng bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh hành động trên những người được Ngai chọn.

1 Cô-rinh-tô 13:1-32: **Hãy nôn nả tìm kiếm tình yêu thương.** Cũng hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng (thuộc linh), nhất là sự ban cho nói tiên tri. Vì người nào nói tiếng lạ, thì không phải nói với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời, bởi chẳng có ai hiểu (ấy là trong tâm thần mà người kia nói lời mầu nhiệm); còn như kẻ nói tiên tri, thì nói với người ta để gây dựng, khuyên bảo và yên ủi. Kẻ nói tiếng lạ, tự gây dựng lấy mình; song kẻ nói tiên tri, gây dựng cho Hội thánh. Tôi ước ao anh em đều nói tiếng lạ cả, song tôi còn ước ao hơn nữa là anh em nói tiên tri. Người nói tiên tri là trọng hơn kẻ nói tiếng lạ mà không giải nghĩa để cho Hội thánh được gây dựng. Hỡi anh em, ví bằng tôi đến cùng anh em, nói các thứ tiếng lạ, mà lời nói tôi chẳng tỏ sự kín nhiệm, chẳng có sự thông biết, chẳng có lời tiên tri, chẳng có sự khuyên dạy, thì ích gì đến anh em? Vậy, dầu vật không linh tánh phát ra tiếng, như ống tiêu, đàn cầm: nếu không có âm điệu phân biệt nhau, thế nào nhận biết được ống tiêu hay là đàn cầm thổi và khảy cái chi? Lại nếu kèn thổi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận? Anh em cũng vậy, nếu dùng lưỡi nói

chẳng rõ ràng cho người ta nghe, thì làm sao họ được biết điều anh em nói? Vì anh em nói bông lông. Trong thế gian có lắm thứ tiếng, mỗi thứ đều có nghĩa. Vậy nếu tôi chẳng biết nghĩa của tiếng nói đó, thì người nói tiếng đó sẽ coi tôi là mọi, và tôi cũng coi họ là mọi nữa. Ấy vậy, vì anh em nôn nả ước ao các sự ban cho thiêng liêng, hãy tìm cho được dư dật dâng gây dựng Hội thánh. Bởi đó, kẻ nói tiếng lạ, hãy cầu nguyện để được thông giải tiếng ấy. Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm thần tôi cầu nguyện, nhưng trí khôn tôi lơ lửng. Vậy thì tôi sẽ làm thế nào? Tôi sẽ cầu nguyện theo tâm thần, nhưng cũng cầu nguyện bằng trí khôn. Tôi sẽ hát theo tâm thần, nhưng cũng hát bằng trí khôn. Bằng không, nếu người chỉ lấy tâm thần mà chúc tạ, thì người tầm thường ngồi nghe, chẳng hiểu người nói gì, thế nào họ theo lời chúc tạ mình mà đáp lại rằng “A-men” được? Thật vậy, lời chúc tạ của người vẫn tốt lành; song kẻ khác chẳng nhờ đó mà được gây dựng. Tôi tạ ơn Đức Chúa Trời, vì đã được ơn nói tiếng lạ nhiều hơn hết thấy anh em; nhưng thà tôi lấy năm lời bằng trí khôn mình mà rao giảng trong Hội thánh, để được dạy bảo kẻ khác, hơn là lấy một vạn lời bằng tiếng lạ. Hỡi anh em, về sự khôn sáng, chớ nên như trẻ con; nhưng về sự gian ác, thật hãy nên như trẻ con vậy. Còn về sự khôn sáng, hãy nên như kẻ thành nhân. Trong luật pháp có chép rằng: Chúa phán: Ta sẽ nhờ những người nói tiếng lạ, và môi miệng người ngoại quốc mà phán cho dân nầy; dầu vậy họ cũng chẳng nghe ta. Thế thì, các thứ tiếng là một dấu, chẳng cho người tin Chúa, song cho người chẳng tin; còn như lời tiên tri là một dấu, chẳng phải cho người không tin, song cho người tin Chúa. Vậy, khi cả Hội thánh nhóm lại một nơi, nếu ai nấy đều nói tiếng lạ, mà có kẻ tầm thường hoặc người chẳng tin vào nghe, họ há chẳng nói anh em là điên cuồng sao? Song nếu ai nấy đều nói tiên tri, mà có người chẳng tin hoặc kẻ tầm thường vào nghe, thì họ sẽ bị mọi người bắt phục, và bị mọi người xét đoán, sự kín giấu trong lòng họ đã tỏ ra; họ bèn sấp mặt xuống đất, thờ lạy Đức Chúa Trời, và nói rằng thật có Đức Chúa Trời ở giữa anh em. Hỡi anh em, nên nói thể nào? Khi anh em nhóm lại với nhau, trong anh em, ai có bài ca, hoặc bài giảng dạy, hoặc lời tỏ sự kín nhiệm, hoặc nói tiếng lạ, hoặc giải tiếng lạ chẳng? Hãy làm hết thấy cho được gây dựng. Ví bằng có người nói tiếng lạ, chỉ nên hai hoặc ba người là cùng; mỗi người phải nói theo lượt mình, và phải có một người thông giải. Nếu không có ai thông giải, thì người đó phải làm thinh ở trong Hội thánh, mình nói với mình và với Đức Chúa Trời. Người nói tiên tri cũng chỉ nên có hai hoặc ba người nói mà thôi, còn những kẻ khác thì suy xét. Song, nếu một người trong bọn người ngồi, có lời tỏ sự kín nhiệm, thì người trước nhất phải nín lặng. Bởi vì anh em đều cứ lần lượt mà nói tiên tri được cả, để ai nấy đều được dạy bảo, ai nấy đều được khuyên lớn. Tâm thần của các đáng tiên tri suy phục các đáng tiên tri.

Khải huyền 19:1-13: Sự đó đoạn, tôi nghe ở trên trời như có tiếng lớn của lũ đông lắm rằng: A-lê-lu-gia! Sự cứu chuộc, vinh hiển, quyền phép đều thuộc về Đức Chúa Trời chúng ta. Vì những sự phán xét của Ngài đều chân thật và công bình: Ngài đã đoán phạt đại dâm phụ nó lấy đều dâm loạn làm hư hỏng thế gian, và Ngài đã báo thù huyết của các tôi tớ Ngài đã bị tay con dâm phụ đó làm đổ ra. Chúng lại nói một lần thứ hai rằng: A-lê-lu-gia! Luồng khói nó bay lên đời đời. Hai mươi bốn trưởng lão cùng bốn con sanh vật bèn mọp xuống thờ lạy Đức Chúa Trời, là Đấng ngồi trên ngai, mà rằng: A-men, A-lê-lu-gia! Lại có tiếng từ ngai đến rằng: Hết thấy các người là tôi tớ Đức Chúa Trời chúng ta, vẫn kính sợ Ngài, nhỏ hay lớn, đều hãy ngợi khen Ngài! Đoạn, tôi lại nghe có tiếng như một đám đông vô số người, khác nào tiếng nước lớn hoặc như tiếng sấm dữ, mà rằng: A-lê-lu-gia! Vì Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng Toàn năng, đã cầm quyền cai trị. Chúng ta hãy hớn hởi vui mừng, tôn vinh Ngài; vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa soạn, đã cho người được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn (vải gai mịn tức là công việc công bình của các thánh đồ). Thiên sứ phán cùng tôi rằng: Hãy chép: Phước thay cho những kẻ được mời đến dự tiệc cưới Chiên Con! Người lại tiếp rằng: Đó là những lời chân thật của Đức Chúa Trời. Tôi bèn gieo mình xuống dưới chân người đang thờ lạy; song người phán rằng: Hãy giữ lấy, đừng làm vậy; ta là bạn tôi tớ với người và với anh em người là người cùng giữ lời chứng của Đức Chúa Jêsus. Người hãy thờ lạy Đức Chúa Trời. Vì sự làm chứng cho Đức Chúa Jêsus là đại ý của lời tiên tri. Bấy giờ tôi thấy trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra: Đấng cỡi ngựa ấy gọi là Đấng Trung Tín Và Chân Thật; Ngài lấy lẽ công bình mà xét đoán và chiến đấu. Mắt Ngài như ngọn lửa; trên đầu có nhiều mào triều thiên, lại có đề một danh, ngoài Ngài ra không ai biết được. Ngài mặc áo nhúng trong huyết, danh Ngài xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Toàn bộ Kinh-Thánh đều làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ và Lời của Đức Chúa Trời là thần linh và

sự sống, vì thế cho nên, nếu không bởi Đức Thánh-Linh soi dẫn và tỏ ra, thì người ta không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Chúa. Lời Đức Chúa Trời là lễ thật và nếu Đức Thánh-Linh không tỏ ra cho thì người ta cũng không thể biết được và đó là lý do chức vụ tiên tri không thể thiếu trong chức vụ thầy tế lễ nhà Vua của Nước Đức Chúa Trời.

Trong Giao-ước Mới, danh từ **thân thể của Đấng Christ** được nói đến đó là nói về chức vụ của Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ vậy và trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ có các chức vụ khác nhau, đó là năm chức vụ như chúng ta đã được học, đó là chức vụ sứ đồ, là chức vụ cao nhất có thể đảm nhiệm cả năm chức vụ tùy theo hoàn cảnh và yêu cầu mà chức vụ sứ đồ có thể làm được như nói tiên tri, người giảng Tin-Lành, làm các phép lạ, chữa bệnh, đuổi ma quỷ, như có chép:

1 Cô-rinh-tô 12:27-28: Vả, anh em là thân của Đấng Christ, và là chi thể của thân, ai riêng phần nấy. Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ nhất là sứ đồ, thứ nhì là đấng tiên tri, thứ ba là thầy giáo, kể đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bệnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng.

Chức vụ tiên tri trong Giao-ước Mới được Đức Thánh-Linh ban ơn cho những người được Ngài chỉ định, có khả năng tiếp nhận và rao giảng ra những sự mầu nhiệm được chép trong Kinh-Thánh, đặc biệt là những sự đã được chép trong cách sách tiên tri như sách Ê-sai, Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên, Đa-ni-ên... cho đến sách Khải huyền, cùng các lời mà Đức Thánh-Linh sẽ tỏ ra cho các Hội-Thánh (nói chung, hoặc Hội-Thánh địa phương), tùy theo sự dắt dẫn của Ngài để gây dựng Hội-Thánh, hoặc để cảnh báo những sự sẽ đến cho các quốc gia liên quan đến sự cai trị của Đức Thánh-Linh và giải nghĩa những sự đã được chép trong Kinh-Thánh... để cứu rỗi những người đang lạc bước, hoặc đang tìm sự cứu rỗi trong các quốc gia trên trái đất này.

Chức vụ tiên tri trong Giao-ước Mới được ví như người chỉ đường, dẫn lối, mách bảo, giải nghĩa, báo trước những sự sẽ đến, hầu cho những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ được gây dựng đức tin, được bảo vệ và được giải cứu khỏi những sự nghi ngờ hoặc sự lừa dối của ma quỷ.

Chính vì giá trị đặc biệt của chức vụ tiên tri, nên ma quỷ luôn tìm cách để phá hoại chức vụ này qua việc chúng đẩy lên những người tham muốn danh vọng và quyền lực trong hàng ngũ những người tin Chúa, để lừa dối họ, vì phần nhiều người tin Chúa vẫn ham muốn được biết trước mọi sự, như thế gian luôn muốn biết trước nên bị ma quỷ lừa dối qua việc bói toán, tà thuật, là những sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã nghiêm cấm.

Vì những sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ là đại ý của lời tiên tri, nên chức vụ rao giảng Tin-Lành Tin-Lành cũng được coi như chức vụ giải nghĩa các lời tiên tri đã chép trong Kinh-Thánh, không như việc nói lời tiên tri về sự sẽ xảy đến cho người này hay người kia, hay là cho những sự sẽ xảy ra mà chưa được chép trong Kinh-Thánh, tức là những sự chỉ có chức vụ tiên tri được Đức Thánh-Linh chỉ định để phát ra mà thôi.

Lời Đức Chúa Jêsus Christ phán được chép trong Ma-thi-ơ 24 câu 11 là nói về cả chức vụ tiên tri và những người nói lời tiên tri, đặc biệt là nói về những người giả mạo chức vụ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời, là chức vụ chạm tới sự sống của linh hồn người ta nhiều nhất và chức vụ này rất quan trọng, vì là liên quan đến tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho muôn dân trên đất này. Chính vì giá trị quan trọng đó mà Đức Chúa Trời đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ đến thế gian này để làm giá cứu chuộc nhân loại.

Những người tin Chúa có thể sẽ mất sự cứu rỗi nếu họ bị các tiên tri giả lừa dối, khiến người ta hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và người ta sẽ mất đức tin vào Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, nếu người ta thực hành sai nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo rằng: **Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ.**

Làm thế nào để chúng ta nhận biết được ai là tiên tri giả?

Câu trả lời: **Xem trái để biết cây**, như Đức Chúa Jêsus đã phán.

Ma-thi-ơ 7:15-29: Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lối chiên đến cùng các ngươi, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân danh Chúa

mà trừ quỷ sao? và lại nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta! Vậy, kẻ nào nghe và làm theo lời ta phán đây, thì giống như một người khôn ngoan cất nhà mình trên hòn đá. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy; song không sập, vì đã cất trên đá. Kẻ nào nghe lời ta phán đây, mà không làm theo, khác nào như người dại cất nhà mình trên đất cát. Có mưa sa, nước chảy, gió lay, xô động nhà ấy, thì bị sập, hư hại rất nhiều. Vả, khi Đức Chúa Jê-sus vừa phán những lời ấy xong, đoàn dân lấy đạo Ngài làm lạ; vì Ngài dạy như là có quyền, chứ không giống các thầy thông giáo.

Những người được Đức Chúa Jê-sus Christ chọn làm tôi tớ Ngài sẽ làm những việc như Ngài đã làm và như vậy, chúng ta hãy xem Đức Chúa Jê-sus đã phán gì về chức vụ của Ngài, như Ngài đã phán:

Ma-thi-ơ 5:17-19: Các ngươi đừng tưởng ta đến để phá luật pháp hay là lời tiên tri; ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì ta nói thật cùng các ngươi, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng.

Lời Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán sẽ không bao giờ qua đi cho đến khi mọi sự được trọn và đó là nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời. Các tiên tri giả sẽ không thể làm được những công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã làm, vì Đức Thánh-Linh không ngự trên những kẻ gian ác đó, dù có thể có một số phép lạ được xảy ra trong sự mưu luận của Đức Thánh-Linh, nhưng về việc tôn cao luật pháp của Đức Chúa Trời và công bố Luật pháp của Thánh-Linh sự sống thì những kẻ tiên tri giả không thể làm được, vì đó là công việc của Đức Thánh-Linh, là Đấng chỉ làm việc với các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ mà thôi.

Những người tin Chúa mang sự tham muốn danh vọng và quyền lực hư không, tức là mang thần tượng ở trong lòng mình đều không thể giấu khỏi sự hiểu biết của Đức Thánh-Linh và những kẻ đó sẽ không thể sở hữu được Lời của Đức Chúa Trời và càng không thể nhận biết được Lễ thật và như vậy, các trái (tức là các lời giảng) của những kẻ tiên tri giả đó không phải là bánh và nước hằng sống của Đức Chúa Trời, nên những người nghe theo các lời của bọn tiên tri giả đó sẽ không thể nào có được sự sống lại và sự sống đời đời và càng không thể có sức để thoát ra khỏi quyền lực của ma quỷ. Tâm linh của những người đó sẽ không thể tái sanh được, trái lại, họ càng lún sâu vào trong những sự lừa dối, mang đủ các thứ tật bệnh cả thuộc thể và thuộc linh, không có sức để làm trọn luật pháp của Đức Chúa Trời. Những người tin Chúa mà tin theo các tiên tri giả, thì dù những người đó ở trong tổ chức lớn đến đâu mặc dầu, họ cũng không thể được gọi là con Đức Chúa Trời, vì theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời thì con cái Đức Chúa Trời là kẻ kế tự Lời Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, tức là những người được gọi là con của Đức Chúa Trời sẽ được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh và được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị trong Nước Đức Chúa Trời. Những người được đồng với Đức Chúa Jê-sus Christ cai trị sẽ được thông công trực tiếp với Đức Chúa Trời và trong Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà những người ấy sẽ làm được những công việc mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán, đó là: **“Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy danh ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.”** (Mác 16:17-18)

Rô-ma 8:1-17: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ buông tha tôi khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc

về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể, thì anh em sẽ sống. Vì hết thảy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Những người tin Chúa còn được gọi là trái của những người rao giảng Tin-Lành và như Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.

Những trái mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây không chỉ nói về các hành vi, về các lời giảng, những sự tỏ ra, hay là đạo đức của người ấy, mà Ngài còn nói đến kết quả từ công việc của những người ấy tạo ra nữa, vì chính Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: “Như Cha đã yêu thương ta thể nào, ta cũng yêu thương các người thể ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta. Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. Điều răn của ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các người. Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhận danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, đừng các người yêu mến lẫn nhau vậy.” (Giăng 15:9-17)

Đức Chúa Jêsus Christ đã chọn và lập những người được Ngài chọn làm môn đồ Ngài và qua chức vụ của Đức Thánh-Linh mà những người tin Chúa (qua chức vụ của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ) sẽ được vững vàng đức tin và bền lòng cho đến cuối cho sự cứu rỗi và đó là công việc của Đức Thánh-Linh, như Ngài đã phán và như chính Đức Chúa Jêsus đã cầu nguyện với Đức Chúa Cha cho những người sẽ tin đến Ngài qua chức vụ của các môn đồ Ngài, rằng: “Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa, để cho ai nấy hiệp làm một, như Cha ở trong Con, và Con ở trong Cha; lại để cho họ cũng ở trong chúng ta, đừng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con, để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một: Con ở trong họ và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một, và cho thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ cũng như Cha đã yêu thương Con. Cha ôi, Con muốn Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế. Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha; song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến. Con đã tỏ danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa.” (Giăng 17:20-26)

Theo như Lời Đức Chúa Jêsus Christ đã cầu xin với Đức Chúa Cha, hay có thể nói rằng, chỉ có những người được Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho ở trước mặt Đức Chúa Cha thì mới được biết ý nghĩa mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, được chép từ sách Sáng thế ký cho tới sách Khải Huyền mà thôi, còn những kẻ tiên tri giả và những kẻ tin theo chúng thì không thể nào biết được, vì khả năng hiểu biết đến từ Đức Thánh-Linh, Thần Lẽ thật, chứ không phải bởi loài người xác thịt hay là bởi các thiên sứ của Đức Chúa Trời.

Một công việc đặc biệt mà các tiên tri giả không thể làm được, đó chức vụ giảng hoà giữa loài người với Đức Chúa Trời và đó là chức vụ tôn cao Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, dẫn những

người tin Chúa đến với Đức Chúa Trời, để được nên người mới, là người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời.

2 Phi-e-rơ 1:1-4: Si-môn Phi-e-rơ, làm tôi tớ và sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gọi cho những kẻ cậy sự công bình của Đức Chúa Trời chúng ta và của Cứu Chúa là Đức Chúa Jêsus Christ, đã lãnh phần đức tin đồng quý báu như của chúng tôi: nguyên xin ân điển và sự bình an được gia thêm cho anh em bởi sự nhận biết Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus, là Chúa chúng ta! Quyền phép Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều thuộc về sự sống và sự tin kính, khiến chúng ta biết Đấng lấy vinh hiển và nhân đức mà gọi chúng ta, và bởi vinh hiển nhân đức ấy, Ngài lại ban lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời.

2 Cô-rinh-tô 5:1-21: Vả, chúng ta biết rằng nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất đổ nát, thì chúng ta lại có nhà đời đời tại trên trời, bởi Đức Chúa Trời, không phải bởi tay người làm ra. Vì chúng ta thật than thở trong nhà tạm này, mà hết sức mong được mặc lấy nhà chúng ta từ trên trời, miễn là gặp thấy chúng ta đang mặc áo, không trần truồng. Bởi chưng chúng ta ở trong nhà tạm này, than thở dưới gánh nặng, vì chúng ta không cầu cho bị lột trần, song cầu cho được mặc lại, để sự gì hay chết trong chúng ta bị sự sống nuốt đi. Đấng đã gây dựng chúng ta cho được sự ấy, ấy là Đức Chúa Trời, đã ban của tin của Đức Thánh Linh cho chúng ta. Vậy, chúng ta hằng đầy lòng tin cậy, và biết rằng khi chúng ta đang ở trong thân thể này thì cách xa Chúa vì chúng ta bước đi bởi đức tin, chớ chẳng phải bởi mắt thấy. Vậy tôi nói, chúng ta đầy lòng tin cậy, muốn lìa bỏ thân thể này đặng ở cùng Chúa thì hơn. Cho nên chúng ta dầu ở trong thân thể này, dầu ra khỏi, cũng làm hết sức để được đẹp lòng Chúa. Bởi vì chúng ta thấy đều phải ứng hầu trước tòa án Đấng Christ, hầu cho mỗi người nhận lãnh tùy theo điều thiện hay điều ác mình đã làm lúc còn trong xác thịt. Vậy chúng tôi biết Chúa đáng kính sợ, nên tìm cách làm cho người ta đều tin; Đức Chúa Trời biết chúng tôi, và tôi mong anh em cũng biết chúng tôi trong lương tâm mình. Chúng tôi chẳng lại phô mình cùng anh em, nhưng muốn trao cho anh em cái dịp khoe mình về chúng tôi, đặng anh em có thể đối đáp lại cùng những kẻ chỉ khoe mình về bề ngoài, mà không về sự trong lòng. Vả, hoặc chúng tôi cuồng, ấy là vì Đức Chúa Trời; hoặc chúng tôi dè giữ, ấy là vì anh em. Vì tình yêu thương của Đấng Christ cảm động chúng tôi, và chúng tôi tưởng rằng nếu có một người chết vì mọi người, thì mọi người đều chết, lại Ngài đã chết vì mọi người, hầu cho những kẻ còn sống không vì chính mình mà sống nữa, nhưng sống vì Đấng đã chết và sống lại cho mình. Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa; và, dầu chúng tôi từng theo xác thịt mà nhận biết Đấng Christ, song cũng chẳng còn nhận biết Ngài cách ấy đâu. Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới. Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. Vì chưng Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. Vậy chúng tôi làm chức khâm sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhen danh Đấng Christ mà nài xin anh em: hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng vốn chẳng biết tội lỗi trở nên tội lỗi vì chúng ta, hầu cho chúng ta nhờ Đấng đó mà được trở nên sự công bình của Đức Chúa Trời.

VĂN CHÂU